

LIST ZZG DO PREZYDENTA KOMOROWSKIEGO

Andrzej Chwiluk - przewodniczący Rady Krajowej Związku Zawodowego Górników w Polsce zwrócił się prezydenta Bronisława Komorowskiego o realizację konstytucyjnych zapisów dotyczących dialogu społecznego w Polsce.

Przewodniczący ZZGwP zwraca się do prezydenta w kontekście sytuacji panującej w przemyśle wydobywczym, jednak odpowiedź Bronisława Komorowskiego na ten list będzie ważnym probierzem stosunku nowego prezydenta do całości dialogu społecznego w Polsce.

Panie Prezydencie!

Gratulujemy wyboru na najwyższy urząd w państwie polskim!

Jako przedstawiciele górniczego środowiska pracowniczego mamy nadzieję, że wniesie Pan nową jakość do polityki i sposobu rozwiązywania trudnych społecznych spraw. Polska potrzebuje Prezydenta – człowieka dialogu i jedności. Rzeczpospolita potrzebuje Prezydenta, który wprowadzi unijne standardy do kontaktu między władzą, a społeczeństwem. Stąd konieczność, by Pan, jako głowa Państwa był ponad podziałami i partyjnymi hasłami, a bliżej problemów, którymi żyje konkretny obywatel i pracownik, często wyzykiwany i obawiający się o swoje miejsce pracy. Mamy nadzieję, że pozytywnie odczyta Pan naszą troskę, jako ludzi na co dzień walczących o prawa pracownicze, którym również zależy na rozwoju firm, w których pracują, jak i na dobru pracowników.

Fundamentem ustroju gospodarczego Polski jest zapisana w konstytucji społeczna gospodarka rynkowa oparta na dialogu i współpracy partnerów społecznych. Mamy nadzieję, że Pan, jako jej strażnik zechce wesprzeć realizację tego modelu gospodarczego, w którym dialog jest fundamentem rozwiązywania sporów oraz realizacji wspólnych ustaleń.

W przeciwnym razie obecny stan unikania i bagatelizowania partnerstwa, jaki ma miejsce choćby w przemyśle wydobywczym grozi protestami społecznymi. Wbrew unijnym standardom, które jako związek uczestniczący w wielu międzynarodowych gremiach, doświadczamy, rząd polski, jak i menedżerowie zarządzający górnictwem nie prowadzą rzetelnego dialogu. Okazuje się, że konstytucyjny dekalog dotyczący społecznej gospodarki rynkowej to tylko suchy zapis.

Stąd apelujemy do Pana Prezydenta, by wsparł nasze dążenia do realizacji zapisów konstytucyjnych. Prosimy o

pomoc w doprowadzeniu do dialogu i partnerstwa pomiędzy rządem, a przedstawicielami pracodawców i pracowników w przemyśle wydobywczym. Chcielibyśmy w Prezydencie RP widzieć gwaranta zapisów konstytucyjnych. Może warto stworzyć nową platformę dialogu między rządem, pracodawcami i pracownikami pod kierunkiem Prezydenta lub delegowanej osoby. Jednak kontynuacja dotychczasowego monologu prowadzi najkrótszą drogą do ludzkich frustracji i wzrostu niezadowolenia społecznego. W obecnej sytuacji Prezydent mógłby być swoistym mediatorem lub inicjatorem dialogu, od którego zależy bezpieczeństwo energetyczne kraju.

Sytuacja w przemyśle wydobywczym jest katastrofalna. Brak jednolitej polityki wobec polskiego węgla na arenie międzynarodowej i wewnętrznej oraz brak dialogu ze stroną społeczną prowadzi tylko w jedną stronę: upadku potężnego sektora gospodarczego i konfrontacji ze światem pracy oraz do fali bezrobocia i co za tym idzie do większych wydatków państwa. Konkretnie problemy narastają z tygodnia na tydzień w zastraszającym tempie. Alarmujemy! Wśród bieżących spraw, które są wierzchołkiem góry lodowej, trzeba wymienić choćby propozycję Komisji Europejskiej o zaniechaniu możliwości dofinansowania przez państwa unijne inwestycji początkowych w zamian za dotacje na likwidację kopalń, która powstała na skutek między innymi braku jednoznaczności stanowiska Polski. Inne przejawy działania na szkodę polskiego górnictwa to lansowanie zamykania kopalń, obniżanie wydobycia węgla, zamrożenie płac, czy też np. likwidacja 17 tysięcy miejsc pracy w Kompanii Węglowej S.A – największym zakładzie górniczym Unii Europejskiej, a tym samym w branżach okołogórnicznych. Trudno nie wspomnieć też o braku dostatecznych środków na bezpieczeństwo pracy w kopalniach, czy też w ogóle o braku polityki rozwojowej sektora wydobywczego. Jeszcze kilka lat temu byliśmy eksporterami węgla. Obecnie jesteśmy importerami. Nie możemy zrozumieć, jak to jest, że w Polsce obniżamy wydobycie, zabieramy ludziom pracę, a z drugiej strony sprowadzamy węgiel spoza Polski oddając innym miejsca pracy i zysk?

Panie Prezydencie! To tylko niektóre bolączki przemysłu wydobywczego. Apelujemy do Pana o pomoc w doprowadzeniu do rzetelnego dialogu i dyskusji o przyszłości polskiego górnictwa.

Przewodniczący Rady Krajowej
Związku Zawodowego Górników w Polsce
Andrzej Chwiluk

Katowice, 5 sierpnia 2010 r.

OSOBY NIEPEŁNOSPRAWNE TO TEŻ LUDZIE!

- PISMO OPZZ DO JOLANTY FEDAK

29 lipca 2010 r. wiceprzewodnicząca OPZZ Wiesława Taranowska zwróciła się do minister pracy i polityki społecznej Jolanty Fedak z interwencją w sprawie planowanych działań wobec osób niepełnosprawnych:

Szanowna Pani Minister,

Zwracam się do Pani Minister z wnioskiem o podjęcie działań wobec braku ustawowych konsultacji z partnerami społecznymi reprezentatywnymi w Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno – Gospodarczych w zakresie zapowiadanych zmian w obszarze rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych.

Sygnalizowane zmiany, mające być przedmiotem nowelizacji ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych są znane jedynie z przekazów medialnych.

Zgodnie z przekazywanymi informacjami wprowadzenie zmian planowane jest w formie poselskiego projektu ustawy. Pragnę w tym miejscu zwrócić uwagę, że formuła poselskiego projektu ustawy nie zwalnia wnioskodawcy z zasięgania opinii w trybie konsultacji – zgodnie z art. 34 ust.3 zdanie 2 Regulaminu Sejmu RP:

„W wypadku komisyjnych i poselskich projektów ustaw, w stosunku do których nie przeprowadzono konsultacji, Marszałek Sejmu przed skierowaniem do pierwszego czytania kieruje projekt do konsultacji w trybie i na zasadach określonych w odrębnych ustawach.” Niezależnie od wskazanego obowiązku – przepisy odnośnie obowiązku i trybu konsultacji projektów aktów prawnych są zawarte w przepisach ustawy z dnia 23 maja 1991r. o związkach zawodowych.

Jako partnerzy społeczni domagamy się przestrzegania prawa w zakresie konsultacji społecznych z podmiotami do tego uprawnionymi.

Niezależnie od braku konsultacji społecznych, pragnę zwrócić uwagę na ciężar gatunkowy sygnalizowanych zmian, przyjmowanych z wielkim niepokojem zarówno przez pracowników niepełnosprawnych jak i przez pracodawców ich zatrudniających.

Uzasadnieniem zmian jest, zdaniem wnioskodawców, trudna sytuacja finansowa Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, grożąca utratą przez Fundusz płynności finansowej. Jako OPZZ jesteśmy zgodni, że przyszła sytuacja finansowa PFRON stwarza poważny problem przed jakim stanie w przyszłości system rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych, dlatego zaniechanie jakichkolwiek działań naprawczych byłoby dla systemu bardzo groźne. Jednak OPZZ wyraża oczekiwanie, że w rozwiązywaniu nawet bardzo trudnych społecznie problemów będą uczestniczyć wszystkie strony uprawnione do wyrażania opinii szukając najlepszych rozwiązań.

Za najbardziej niepokojące z zapowiadanych zmian uznajemy m.in.:

1. ograniczenie wysokości dofinansowania do wynagrodzeń osób niepełnosprawnych zatrudnianych na otwartym i chronionym rynku pracy (w największym stopniu osób z umiarkowanym lub lekkim stopniem niepełnosprawności);

2. ograniczenie zakresu działania przepisu pozwalającego zmniejszać wpłaty firm na PFRON poprzez kupowanie usług i produktów w zakładach zatrudniających co najmniej 10% osób ze znacznym i umiarkowanym stopniem niepełnosprawności (art.22 ustawy);
3. zaprzestanie dofinansowania niepełnosprawnych pracowników z uprawnieniami emerytalnymi posiadających umiarkowany i lekki stopień niepełnosprawności;
4. wydłużenie do 30 dni okresu zwrotu pracodawcy wynagrodzeń osób niepełnosprawnych;
5. zamrożenie progę płacy minimalnej od którego naliczony jest poziom dofinansowania pracodawcy wynagrodzeń osób niepełnosprawnych (podstawą ma być wysokość płacy minimalnej z 2009 r., a nie z roku poprzedniego);
6. zaostrzenie przepisów dotyczących praw zakładów pracy chronionej, zarówno w kontekście ich statusu jak i pozbawienia zwolnień podatkowych (podatki od nieruchomości, rolnego, leśnego, oraz z podatku od czynności cywilnoprawnych i niektórych opłat);
7. zmniejszenie kwoty dotacji budżetowej do PFRON planowanej corocznie w ustawie budżetowej;

To tylko niektóre z zapowiadanych propozycji, niezwykle istotnych i skutkujących znacząco na obszar polityki społecznej oraz wytyczających kierunek zmian systemowych zatrudniania osób niepełnosprawnych w przyszłości.

Wyrażamy oczekiwanie, iż wprowadzone zmiany ustawowe będą wprowadzone w atmosferze dialogu i merytorycznych dyskusji.

Wiceprzewodnicząca OPZZ
Wiesława Taranowska

Warszawa, 29 lipca 2010 r.

PRZECIWKO PONIŻANIU PRACOWNIKÓW

24 lipca 2010 r. w hipermarkecie Carrefour w Warszawie w Centrum Handlowym „Wileńska” z inicjatywy Ogólnopolskiego Pracowniczego Związku Zawodowego „Konfederacja Pracy” i stowarzyszenia „Młodzi Socjaliści” odbył się happening przeciwko naruszaniu praw pracowniczych w tej sieci marketów.

Antypracownicze działania sieci „Carerfour” zostały po raz pierwszy opisane przez lubelski „Dziennik Wschodni”. Pracownicy Carrefoura, aby wyjść na przerwę lub do toalety musieli stawać na czerwonej kropce umieszczonej przy dziale mięsnym. Po podjętych interwencjach dyrekcja „Carrefour” wycofał się z takich działań.

